

26 березня митрополит Миколаївський і Очаківський Питирим звершив Божественну літургію у Свято-Миколаївському храмі с. Мішково-Погорілове Вітовського району. Архіпастору співслужили благочинний округу протоіерей Петро Струкало, настоятель храму протоіерей Іоанн Формазюк і протодиякон Олег Юдов. Після богослужіння Владика привітав отця Іоанна з днем пам'яті небесного покровителя.

{phocagallery
view=category|categoryid=1848|limitstart=1|detail=5|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imagesadow=shadow1|displaybuttons=0|overlib=0|highslidedescription=1|overlib=1}

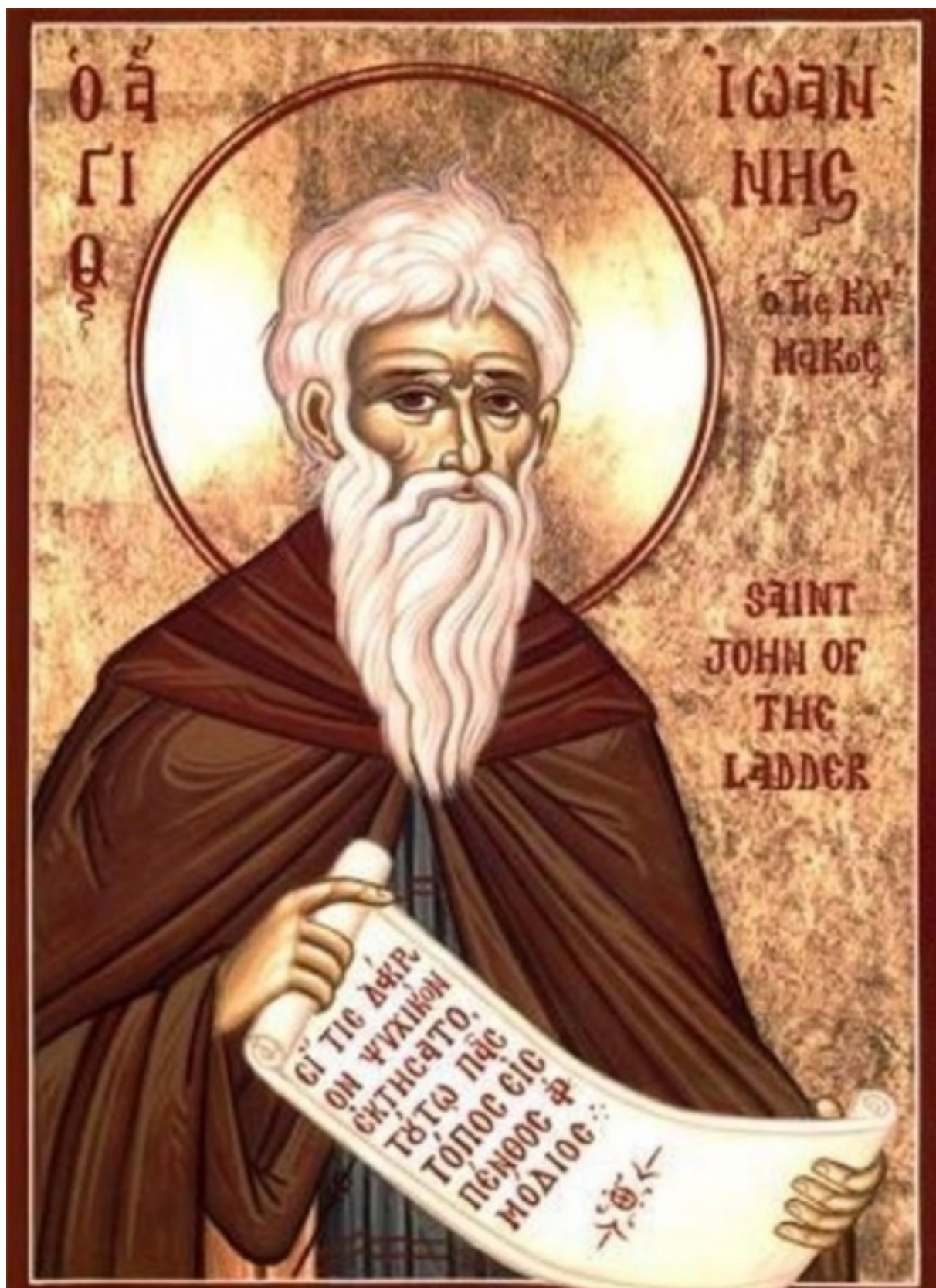
У четверту Неділю Великого посту Церква святкує пам'ять преподобного Іоанна Лествичника - великого подвижника і автора унікального духовного твору «Лествиця».

Про походження Іоанна Ліствичника майже не збереглося відомостей. Існує переказ, що він народився близько 570 року і був сином святих Ксенофонта і Марії, пам'ять яких святкується Церквою 26 січня. У віці шістнадцяти років Іоанн прийшов у Синайський монастир. Наставником і керівником преподобного став авва Мартирій. Через чотири роки Іоанн прийняв постриг. Один із присутніх при цьому, авва, передбачив, що він стане великим святим Церкви Христової. Протягом 19-ти років Іоанн трудився під керівництвом свого духовного отця. Після смерті авви Мартирія преподобний Іоанн обрав усамітнене життя, віддалившись у безлюдне місце, що називалося Тола, де провів 40 років у мовчанні, пості, молитві й покайних сльозах. Не випадково у «Ліствиці» преподобний Іоанн так говорить про сльози покайння: «Як вогонь спалює і знищує хмиз, так чиста сльоза омиває всі нечистоти, зовнішні та внутрішні».

Пояснюючи значення назви, преподобний писав: «По малому розуму, даному мені, як невілій архітектон, спорудив я сходи для вдосконалення. Кожен сам нехай розгляне себе, на який він стоїть ступені».

Мета «Лествиці» - показати, що досягнення спасіння вимагає від людини посиленних подвигів: очищення від пристрастей, гріхів, пороків і відновлення в людині образу Божого. Істини, які містить у собі ця книга, будуть корисні для кожного: «Увесь світ не вартий однієї душі, бо світ минає, а душа нетлінна і перебуває навіки». А величезний

досвід ігумена Синайської гори допоможе уникнути помилок у духовному житті: «Багато хто, спокусившись рятувати разом з собою недбайливих і ледачих, і самі разом з ними загинули, коли вогонь ревності їх згас з часом. Відчувши полум'я, біжи, бо не знаєш, коли він згасне, і залишить тебе у темряві.»

[«Православний святий монастир на горі Афон»](http://www.pravoslavnyy-sviatymonastir.org.ua/)